

ความสามารถของแบคทีเรียดินที่กัดแยกได้ในการย่อยสลายพีแนนทริน
และพอลิไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนชนิดอื่น

นาย วัชรพันธุ์ ฤฎกา

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำรงหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจุลชีววิทยาทางอุตสาหกรรม ภาควิชาจุลชีววิทยา

คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2542

ISBN 974-334-004-1

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ABILITY OF ISOLATED SOIL BACTERIA IN DEGRADING OF PHENANTHRENE
AND OTHER POLYCYCLIC AROMATIC HYDROCARBONS**

Mr. Nuttapun Supaka

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**
**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science in Industrial Microbiology**

Department of Microbiology

Faculty of Science

Chulalongkorn University

Academic Year 1999

ISBN 974-334-004-1

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความสามารถของแบคทีเรียดินที่คัดแยกได้ในการย่อยสลายพื้แฉนทรินและ
พอลิไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนชนิดอื่น

โดย นาย อนุรักษ์ ศุภกา

ภาควิชา จุฬชวีวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจณา จันทองจีน

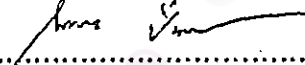
คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะวิทยาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. วันชัย โพธิ์พิจิตร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. นลิน นิลอุบล)

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจณา จันทองจีน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ไพเราะ ปิ่นพานิชการ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทพ ธนียวัน)

ฉัตรพันธุ์ ศุภกา : ความสามารถของแบคทีเรียดินที่คัดแยกได้ในการย่อยสลายพีแนนทรีน และพอลิไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนชนิดอื่น (ABILITY OF ISOLATED SOIL BACTERIA IN DEGRATING OF PHENANTHRENE AND OTHER POLYCYCLIC AROMATIC HYDROCARBONS) อ. ที่ปรึกษา : รศ.ดร. กาญจนา จันทองจีน ; 137 หน้า. ISBN 974-334-004-1

แบคทีเรียสายพันธุ์ P2 ซึ่งคัดแยกได้จากตัวอย่างดินที่ปนเปื้อนด้วยน้ำมันเครื่องบริเวณชุมชนรถยนต์ จังหวัดปราจีนบุรี สามารถย่อยสลายพีแนนทรีนเพื่อใช้เป็นแหล่งคาร์บอนและแหล่งพลังงานได้ ผลการจำแนกชนิดทางอนุกรมวิธานด้วยการวิเคราะห์ลำดับเบสของจีน 16 เอส โร โชมัลเลอร์ เอ็นเอ พบว่าสายพันธุ์ P2 เป็นแบคทีเรียในสกุล *Sphingomonas* และให้ชื่อว่า *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 สามารถย่อยสลายพีแนนทรีนในอาหารเหลว MM ได้อย่างรวดเร็วจากปริมาณเริ่มต้น 100 มิลลิกรัมต่อลิตรลดเหลือในปริมาณที่ไม่สามารถตรวจวัดได้ด้วยไฮเพอร์ฟลูออเรสเซนต์โครมาโตกราฟี หลังเลี้ยงเชื้อเป็นเวลา 72 ชั่วโมง นอกจากนี้ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 สามารถย่อยสลายพอลิไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนชนิดอื่นได้อีกหลายชนิดคือ แนพทาลิน อะซีแนพทีน อะซีแนพทีน ฟลูออรีน แอนทราซีน และ ไคเบนโซฟูแรน จากการทดสอบพบว่าสายพันธุ์ P2 ยังสามารถย่อยสลายพอลิไซคลิกอะโรมาติกไฮโดรคาร์บอนที่มีมวลโมเลกุลสูง คือ ฟลูออแรนธรีน และไพรีนได้เมื่อมีพีแนนทรีนรวมอยู่ในอาหารเหลว MM ด้วย จากการตรวจสอบด้วยธรีนแลร์โครมาโตกราฟีพบว่ามีการมีขั้วเกิดขึ้นหลายชนิดระหว่างกระบวนการย่อยสลายพีแนนทรีนของ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 จากการนำสารมีขั้วมาทำให้นิวทริชั่นโดยซิลิกาเจลคอลลัมน์โครมาโตกราฟีและไฮเพอร์ฟลูออเรสเซนต์โครมาโตกราฟี เมื่อเปรียบเทียบกับสารมาตรฐานที่ได้จากการวิเคราะห์แมสสเปกตรัมและสเปกตรัมของโปรตอนเอ็นเอ็มอาร์สามารถพิสูจน์เอกลักษณ์สารมีขั้วได้หนึ่งชนิดคือ กรด 1-ไฮดรอกซี-2-แนพโรอิก จากการนำ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 มาทดสอบความสามารถในการดำรงชีวิตและย่อยสลายพีแนนทรีนในดิน (1 มิลลิกรัมต่อดินแห้ง 1 กรัม) พบว่าสายพันธุ์ P2 สามารถดำรงชีวิตและย่อยสลายพีแนนทรีนได้อย่างมีประสิทธิภาพในดินปลูกเนื้อ แต่ในดินไม่ปลูกเนื้อพบว่าปัจจัยทางชีวภาพในดินทำให้การอยู่รอดและประสิทธิภาพในการย่อยสลายพีแนนทรีนของสายพันธุ์ P2 ลดลง อย่างไรก็ตามสายพันธุ์ P2 สามารถเพิ่มอัตราการย่อยสลายพีแนนทรีนในดินไม่ปลูกเนื้อได้ 23 % จากการทดลองพบว่าสายพันธุ์ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 มีประสิทธิภาพในการย่อยสลายพีแนนทรีนลดลงในดินไม่ปลูกเนื้อ อาจมีสาเหตุมาจากการที่จุลินทรีย์ท้องถิ่นบางสายพันธุ์ในดินที่นำมาใช้ในการทดลองนี้สามารถยับยั้งการเจริญของสายพันธุ์ P2 ได้

ภาควิชา จุลชีววิทยาทางอุตสาหกรรม
สาขาวิชา จุลชีววิทยา
ปีการศึกษา 2543

ลายมือชื่อนิสิต.....*ศุภกา*.....*ฉัตร*.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....*กาญจนา*.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4072254023 : MAJOR INDUSTRIAL MICROBIOLOGY

KEY WORD: *Sphingomonas* sp. / PHENANTHRENE / POLYCYCLIC AROMATIC HYDROCARBONS

NUTTAPUN SUPAKA: ABILITY OF ISOLATED SOIL BACTERIA IN DEGRADING OF PHENANTHRENE AND OTHER POLYCYCLIC AROMATIC HYDROCARBONS. THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. KANCHANA JUNTONGJIN, Ph. D. 137 pp. ISBN 974-334-004-1

A bacterial strain P2, able to utilize phenanthrene as a sole source of carbon and energy, was isolated from lubricant-contaminated soil sample collected from a garage in Prajinburi province, Thailand. From 16 S rRNA gene sequence analysis, the strain P2 belonged to the genus *Sphingomonas* and was designated as *Sphingomonas* sp. strain P2. This strain rapidly degraded phenanthrene in liquid medium from 100 mg.l⁻¹ to undetectable amount by HPLC analysis within 72 h. In addition to phenanthrene, *Sphingomonas* sp. strain P2 was able to degrade a wide variety of polycyclic aromatic hydrocarbons (PAHs), including naphthalene, acenaphthylene, acenaphthene, fluorene, anthracene, and dibenzofuran. It was also able to co-metabolize high molecular weight PAHs, fluoranthene and pyrene, in liquid minimal medium supplemented with phenanthrene. During the growth in the presence of phenanthrene, several degradative metabolites were detected by thin-layer chromatography and were further purified by using silica gel-column chromatography and high-performance liquid chromatography. Comparison of mass spectral and proton nuclear magnetic resonance spectral analyses of the metabolites with authentic compounds, one of the metabolites was identified as 1-hydroxy-2-naphthoic acid. Survival of this strain and its ability to degrade phenanthrene (1 mg/g) in both sterile and non-sterile soils were tested. The bacterium was found to survive efficiently in sterile soil with high phenanthrene degradative ability (100 % degradation) while its growth was affected by some biotic factors in non-sterile soil. However, this strain could reduce the concentration of phenanthrene in non-sterile soil by 23 %. Some indigenous organisms with antagonistic activity against *Sphingomonas* sp. strain P2 isolated from the non-sterile soil possibly be the cause of reducing its ability.

ภาควิชา จุลชีววิทยาทางอุตสาหกรรม
สาขาวิชา จุลชีววิทยา
ปีการศึกษา 2543

ลายมือชื่อนิติกร.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปได้ด้วยดีด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของรองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา จันทร์ทองจิน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่างๆ ตลอดจนกำลังใจที่ผู้วิจัยได้รับมาตลอดระยะเวลาขณะศึกษาอยู่ที่นี้ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. นลิน นิลอุบล ที่กรุณาได้รับเป็นประธานกรรมการในการสอบ และความช่วยเหลือต่างๆที่ผู้วิจัยได้รับมาตลอดระยะเวลาการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. ไพเราะ ปิ่นพานิชการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทพ ธานีวัน ที่กรุณาได้รับเป็นคณะกรรมการในการสอบ และให้คำแนะนำต่างๆ ตลอดจนช่วยแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช) ที่ให้ทุนบัณฑิตศึกษาภายในประเทศระหว่างปีการศึกษา พ.ศ. 2540-2542

ขอขอบพระคุณสมาคมการศึกษานานาชาติแห่งประเทศไทย (AIEJ) และสมาคมศิษย์เก่าจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ให้ทุนไปทำการวิจัยส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ณ ประเทศญี่ปุ่นเป็นเวลา 6 เดือน

กราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาจุลชีววิทยา และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ในภาควิชาจุลชีววิทยาทุกท่าน ตลอดจนพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ทุกคนที่มีส่วนช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

ขอขอบคุณ Prof. Toshio Omori และทุกคนใน Biotechnology Research Center, The University of Tokyo, ที่มีส่วนช่วยเหลือระหว่างที่ผู้วิจัยทำการวิจัย ณ ประเทศญี่ปุ่น

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และญาติพี่น้องทุกคนที่ให้การสนับสนุน และความช่วยเหลือ ตลอดจนให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ตลอดมา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญรูป	ฅ
สัญลักษณ์และคำย่อ.....	ญ
บทที่	
1. บทนำ	1
2. วารสารปริทัศน์	3
3. อุปกรณ์ และวิธีดำเนินงานวิจัย	30
4. ผลการทดลอง.....	48
5. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง.....	106
6. ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	113
รายการอ้างอิง	115
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.....	124
ภาคผนวก ข.....	126
ภาคผนวก ค.....	128
ประวัติผู้เขียน	137

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1. ชนิดของแบคทีเรียที่สามารถย่อยสลายฟีนแอนทรีนได้	16
2.2. ชนิดของราและยีสต์ที่สามารถย่อยสลายฟีนแอนทรีนได้	17
2.3. ชนิดของสาหร่ายและไซยาโนแบคทีเรียที่สามารถย่อยสลายฟีนแอนทรีนได้.....	18
2.4. ปัจจัยทางชีวภาพที่มีผลต่อการดำรงชีวิตของแบคทีเรียในดิน.....	25
2.5. ปัจจัยทางกายภาพที่มีผลต่อการดำรงชีวิตของแบคทีเรียในดิน.....	26
2.6. สภาวะของสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการย่อยสลายฟีนแอนทรีนและ PAHs ชนิดอื่นที่ ปนเปื้อนในดิน.....	28
3.1. สถานที่เก็บตัวอย่างดินเพื่อนำมาคัดแยกแบคทีเรียย่อยสลายฟีนแอนทรีน ได้.....	35
4.1. การเจริญของเชื้อในแต่ละตัวอย่างดินหลังการเพิ่มจำนวนแบคทีเรียย่อยสลาย ฟีนแอนทรีนได้ในอาหารเหลวโดยการถ่ายเชื้อ 5 ครั้งติดต่อกัน.....	48
4.2. ระยะเวลาที่พบการเจริญของแบคทีเรียในแต่ละตัวอย่างดินระหว่างการถ่ายเชื้อ.....	49
4.3. ลักษณะโคโลนีของแบคทีเรีย 4 สายพันธุ์ที่คัดแยกได้จากตัวอย่างดินที่ 8 บน อาหารแข็ง MM ที่พ่นทับผิวหน้าด้วยฟีนแอนทรีน.....	51
4.4. ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของแบคทีเรียสายพันธุ์ P2.....	53
4.5. ลักษณะทางสรีระวิทยาของแบคทีเรียสายพันธุ์ P2.....	54
4.6. ผลการเปลี่ยนสีอาหารเหลวที่มีสารทดสอบแต่ละชนิดหลังการเลี้ยงเชื้อ <i>Sphingomonas</i> sp. สายพันธุ์ P2 เป็นเวลา 7 วัน.....	65
4.7. ผลการเจริญและอัตราการย่อยสลายสารทดสอบแต่ละชนิดของ <i>Sphingomonas</i> sp. สาย พันธุ์ P2	75
4.8. ตัวทำละลายที่ใช้ในการชะสารมัธยันต์ออกจากซีทีกาเจลคอลัมน์.....	89
4.9. รายละเอียดของสารมัธยันต์ที่ผ่านการทำให้บริสุทธิ์ด้วยวิธี HPLC	91
4.10. ค่าพารามิเตอร์ที่ได้จากสเปกตรัมของ ¹ H NMR ขนาดความถี่ 500 เมกกะเฮิร์ตซ์ของ product 4 เปรียบเทียบกับสารมาตรฐานกรด 1-ไฮดรอกซี-2-แนฟโธอิก.....	94
4.11. ลักษณะทางกายภาพและองค์ประกอบทางเคมีของดินที่นำมาใช้ในการทดลองการย่อย สลายฟีนแอนทรีน โดย <i>Sphingomonas</i> sp. สายพันธุ์ P2 ในดิน.....	98
5.1. แบคทีเรียที่สามารถย่อยสลายฟีนแอนทรีนไปเป็นกรด 1-ไฮดรอกซี-2-แนฟโธอิก.....	110

สารบัญรูป

รูปที่

หน้า

2.1. โครงสร้างโมเลกุลของฟีนานทริน.....3

2.2. โครงสร้างโมเลกุลของ PAHs ทั้ง 16 ชนิดตามรายงานของ U.S. EPA8

2.3. บริเวณเขี้ยวและบริเวณคอที่พบในโครงสร้างโมเลกุลของฟีนานทรินและ PAHs ที่มีสมบัติเป็นสารก่อมะเร็ง.....9

2.4. กระบวนการเมตาบอลิซึมของเบนโซ[เอ]ไพรีนภายในเซลล์สิ่งมีชีวิต.....10

2.5. วิธีเมตาบอลิซึมที่แบคทีเรียใช้ในการย่อยสลายฟีนานทริน.....20

2.6. วิธีเมตาบอลิซึมที่เชื้อราและยีสต์ใช้ในการย่อยสลายฟีนานทริน.....22

2.7. กระบวนการย่อยสลายฟีนานทริน โดย *Phanerochaete chrysosporium*.....23

4.1. ลักษณะบริเวณไอสรอบโคโลนิของแบคทีเรียที่พบในตัวอย่างดินที่ 8 ที่เลี้ยงบนอาหารแข็ง MM ที่ปนทับผิวหน้าด้วยฟีนานทรินเป็นเวลา 4 วัน.....48

4.2. โครมาโตแกรมของ TLC แสดงผลการเปรียบเทียบปริมาณฟีนานทรินและสารมัธยันต์ชนิดต่างๆที่เกิดจากการย่อยสลายฟีนานทริน โดยแบคทีเรียสายพันธุ์ P1.1 P1.2 P2 และ P3.....51

4.3. ลักษณะโคโลนิของแบคทีเรียสายพันธุ์ P2 บนอาหารแข็ง LB52

4.4. ลักษณะรูปร่างของแบคทีเรียสายพันธุ์ P2 ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ (กำลังขยาย 100x10)...53

4.5. ขนาดของชั้นจิบของ 16 เอสไรวีโอโซมส์ของแบคทีเรียสายพันธุ์ P2..... 55

4.6. ลำดับเบสของ 16 เอสไรวีโอโซมส์ของแบคทีเรียสายพันธุ์ P2 เปรียบเทียบกับลำดับเบส 16 เอสไรวีโอโซมส์ของ *Sphingomonas yanoikuyae*.....56

4.7. ลักษณะของอาหารเหลว MM ที่มีฟีนานทรินหลังเลี้ยงเชื้อ *Sphingomonas sp.* สายพันธุ์ P2 เป็นเวลา 24 ชั่วโมงเปรียบเทียบกับชุดควบคุม.....58

4.8. ลักษณะกลุ่มเซลล์ของ *Sphingomonas sp.* สายพันธุ์ P2 ที่ติดแน่นอยู่กับผลึกฟีนานทรินภายใต้กล้องจุลทรรศน์ (กำลังขยาย 40x10).....59

4.9. การเจริญของ *Sphingomonas sp.* สายพันธุ์ P2 ในอาหารเหลว MM ที่มีฟีนานทรินเป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงาน.....60

4.10. HPLC โครมาโตแกรมจากการวิเคราะห์ปริมาณฟิแนมทรินและสารมีขั้วที่เกิดขึ้นจากการย่อยสลายฟิแนมทรินโดย *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 หลังการเลี้ยงเชื้อที่เวลาต่าง ๆ.....62

4.11. ลักษณะของอาหารเหลว MM ที่มีแมนพราติน อะซีแอมพิลีน และฟลูออลิน หลังการเลี้ยง *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 เป็นเวลา 7 วัน เปรียบเทียบกับชุดควบคุม.....63

4.12. ลักษณะของอาหารเหลว MM ที่มีอะซีแอมพิลีน แอนทราซีน และฟิแนมทรินหลังการเลี้ยง *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 เป็นเวลา 7 วัน เปรียบเทียบกับชุดควบคุม.....64

4.13. ลักษณะของอาหารเหลว MM ที่มีไคเบนโซฟูแรน ฟลูออแรนทีน และไพรีนหลังการเลี้ยง *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 เป็นเวลา 7 วัน เปรียบเทียบกับชุดควบคุม.....64

4.14. การเจริญของ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 โดยการใช้แมนพราติน เป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงาน.....66

4.15. การเจริญของ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 โดยใช้อะซีแอมพิลีน เป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงาน.....67

4.16. การเจริญของ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 โดยใช้อะซีแอมพิลีน เป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงาน.....68

4.17. การเจริญของ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 โดยการใช้ฟลูออรีน เป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงาน.....69

4.18. การเจริญของ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 โดยการใช้ไคเบนโซฟูแรน เป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงาน.....70

4.19. การเจริญของ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 โดยใช้ออนทราซีน เป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงาน.....71

4.20. การเจริญของ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 โดยการใช้ฟิแนมทริน เป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงาน.....72

4.21. การเจริญของ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 โดยการใช้ฟลูออแรนทีน เป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงาน.....73

4.22. การเจริญของ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 โดยการใช้ไพรีน เป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงาน.....74

4.23. ลักษณะของอาหารเหลว MM ที่มีสารทดสอบแต่ละชนิดหลังการเลี้ยง *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 เป็นเวลา 14 วัน76

- 4.24. การเจริญของ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 โดยการใช้สารมัธยันต์ชนิดต่างๆที่เกิดจากการย่อยสลายพีแนนนทรีน โดยแบคทีเรียสกุล Pseudomonads.....77
- 4.25. ลักษณะของอาหารเหลว MM ที่มีพีแนนนทรีนและฟลูออแรนซินเป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงานเพียงชนิดเดียวเปรียบเทียบกับอาหารเหลวที่มีพีแนนนทรีนและฟลูออแรนซินเป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงานร่วมกัน หลังการเลี้ยง *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 เป็นเวลา 7 วัน.....79
- 4.26. การเจริญของ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 โดยการใช้พีแนนนทรีนและฟลูออแรนซินเป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงานร่วมกัน.....80
- 4.27. HPLC โครมาโตแกรมที่ได้จากชุดควบคุมและชุดทดลองการย่อยสลายพีแนนนทรีนและฟลูออแรนซินหลังการเลี้ยง *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 เป็นเวลา 7 วัน.....82
- 4.28. ลักษณะของอาหารเหลว MM ที่มีพีแนนนทรีนและไพรีนเป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงานเพียงชนิดเดียวเปรียบเทียบกับอาหารเหลวที่มีพีแนนนทรีนและไพรีนเป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงานร่วมกัน หลังการเลี้ยง *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 เป็นเวลา 7 วัน83
- 4.29. การเจริญของ *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 โดยการใช้พีแนนนทรีนและไพรีนเป็นแหล่งคาร์บอนและพลังงานร่วมกัน.....84
- 4.30. HPLC โครมาโตแกรมที่ได้จากการวิเคราะห์ชุดควบคุมและชุดทดลองการย่อยสลายพีแนนนทรีนและไพรีนหลังการเลี้ยง *Sphingomonas* sp. สายพันธุ์ P2 เป็นเวลา 7 วัน.....86
- 4.31. TLC โครมาโตแกรมของการวิเคราะห์สารมัธยันต์ที่เกิดจากการย่อยสลายพีแนนนทรีนของ *Sphingomonas* sp. P2.....87
- 4.32. HPLC โครมาโตแกรมแสดงการเปรียบเทียบชนิดและปริมาณสารมัธยันต์ที่เกิดจากการย่อยสลายพีแนนนทรีนที่สะสมอยู่ในส่วนที่เป็นกลางและส่วนที่เป็นกรด.....88
- 4.33. โครมาโตแกรมจากการวิเคราะห์ TLC แสดงชนิดและจำนวนสารมัธยันต์ที่สะสมอยู่ในแต่ละลำดับส่วนของตัวชะล้างที่ผ่านออกมาจากซีลิกาเจลคอลัมน์..... 90
- 4.34. HPLC โครมาโตแกรมของลำดับส่วนที่ถูกชะออกจากซีลิกาเจลคอลัมน์.....92
- 4.35. TLC โครมาโตแกรมจากการวิเคราะห์ชนิดและปริมาณสารมัธยันต์ที่พบอยู่ในลำดับส่วน A ที่ใช้ 20% และ 30% เอทิลอะซิเตตเป็นตัวชะล้าง หลังทำให้บริสุทธิ์ด้วย HPLC.....93

4.36. ¹ H NMR สเปกตรัมของสารมัธยันต์ที่พบในกลุ่ม product 4 ที่เกิดจาก การย่อยสลายฟิแนนทริน โดย <i>Sphingomonas</i> sp. สายพันธุ์ P2 (ก) เปรียบเทียบกับสารมาตรฐาน 1-ไฮดรอกซี-2-แพโซอิคแอซิด (ข).....	95
4.37. แมสสเปกตรัมของ product 4 ที่เกิดจากการย่อยสลายฟิแนนทริน โดย <i>Sphingomonas</i> sp. สายพันธุ์ P2.....	97
4.38. รูปแบบในการย่อยสลายฟิแนนทรินของ <i>Sphingomonas</i> sp. สายพันธุ์ P2 ใน ชุดดินปลอดเชื้อ.....	100
4.39. รูปแบบในการย่อยสลายฟิแนนทรินของ <i>Sphingomonas</i> sp. สายพันธุ์ P2 ใน ชุดดินไม่ปลอดเชื้อ	102
4.40. ลักษณะโคโลนีของแบคทีเรียท้องถิ่นบางชนิดที่สร้างบริเวณใสล้อมโคโลนีบนอาหาร แข็ง MM.....	103
4.41. จำนวนแบคทีเรียที่สามารถย่อยสลายฟิแนนทรินได้ในชุดการทดลองต่างๆ ระหว่างการทดลองการย่อยสลายฟิแนนทรินในดิน.....	104
4.42. ลักษณะโคโลนีของแบคทีเรียที่สร้างบริเวณใสบนอาหารแข็ง LB ที่มีเกลือผิวหน้าด้วย <i>Sphingomonas</i> sp. สายพันธุ์ P2.....	105
ก.1. กราฟมาตรฐานระหว่างปริมาณฟิแนนทรินกับพื้นที่ใต้กราฟที่ได้จากการวิเคราะห์ ด้วยวิธี HPLC	128
ก.2. กราฟมาตรฐานระหว่างปริมาณฟลูออแรนซินกับพื้นที่ใต้กราฟที่ได้จากการวิเคราะห์ ด้วยวิธี HPLC	129
ก.3. กราฟมาตรฐานระหว่างปริมาณ ไพรีนกับพื้นที่ใต้กราฟที่ได้จากการวิเคราะห์ ด้วยวิธี HPLC	130
ก.4. โคอะแกรมตามเทียบมาตรฐาน.....	135
ก.5. ชุดคัดกรองขนาดดิน.....	136

ตัวย่อและคำย่อ

มก. = มิลลิกรัม

มล. = มิลลิลิตร

มม. = มิลลิเมตร

°ซ = องศาเซลเซียส

% = เปอร์เซ็นต์

กก. = กิโลกรัม

LD₅₀ = lethal dose fifty %

TDL₀ = ขนาดต่ำสุดที่เกิดพิษ (toxic dose low)

TD = ขนาดที่เกิดพิษ (toxic dose)

m/z = มวลต่อประจุ

ppm = หนึ่งส่วนในล้านส่วน (part per million)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย